

En het wordt... Raharai !

Na talrijke discussies, reflecties en onderzoeken konden we eindelijk definitief de plaats bepalen waar de volgende *Sint-Antoniusschool* ! Ze komt bij het dorp *Raharai*, in het ontwikkelingsblok *Hasanpur*, op ongeveer 55 km van *Dugawar*, het dorp waar de *Sint-Antoniusschool* staat die jullie al goed kennen.

Zoals we jullie in onze vorige nieuwsbrief uitlegden, was een van de problemen die we hadden om ons plan voor een school uit te voeren in de regio *Islamnagar* de zeer grote afstand tussen de dorpen daar. Toch zijn we van september tot november blijven zoeken naar een geschikte plaats in deze regio. Jammer genoeg kwamen we voor bijkomende problemen te staan... Zo waren de percelen niet correct geregistreerd bij de regionale administratie. Er waren te veel fouten gemaakt in het verleden, zodat het moeilijk was geworden te weten wie eigenaar is van wat... Omwille van deze juridische onzekerheid en de tijd die nodig zou zijn om de situatie uit te klaren, konden we dus niet meteen gronden kopen.

Een ander probleem was dat de ontwikkeling van onze *zelfhulpgroepen* (SHG, *Self Help Groups*) in de regio *Islamnagar* nu botst op obstructie vanwege de lokale banken. Die moeten normaal leningen geven aan de micro-ondernemers die lid zijn van de zelfhulpgroepen. Deze houding van de banken dwong de *nationale bank voor landbouw- en plattelandsontwikkeling* (*National*

Bank for agricultural and rural development : NABARD) om zijn steun en de financiering van de projecten in onze regio eveneens stop te zetten. NABARD ondersteunde jarenlang ons project van creatie van *zelfhulpgroepen*.

Gezien deze obstakels zijn we dan maar gaan kijken naar andere streken waar een school zou kunnen gebouwd worden. Zo ontdekten we de streek van *Hasanpur*, waar we voor kozen. De bevolking is arm en er is geen school of medisch centrum. We vonden snel de ideale plek om een school te bouwen : aan de hoofdweg, bij de toegang tot het dorp *Raharai*. De onderhandelingen met de eigenaars van de percelen zijn zonder al te veel problemen verlopen en we hebben een correcte prijs betaald. (De prijs van de grond is de laatste jaren in India sterk gestegen). Ons budget ? Ongeveer 100.000 €. De transactie werd geregistreerd op 25 november.

Veel denkwerk, werkbezoeken en werk gingen vooraf aan de keuze voor de ideale locatie !

De « Wikireaders » zijn in Dugawar !

Aislinn Deway en Victor Grigas, twee jongeren uit San Francisco in de VS kwamen op het idee om kinderen in de verafgelegen gebieden, waar internetconnecties zeldzaam zijn, kennis te laten maken met de welbekende online-encyclopedie « Wikipedia ». Ze gingen op zoek naar financiering om honderden kleine toestellen op te sturen: « Wikireaders ». Deze toestellen werken op batterijen. Ze hebben de Wikipedia-encyclopedie in hun geheugen, behalve de afbeeldingen. Een kostbaar instrument in handen van studenten en professoren !

Wij grepen de kans aan om te kunnen meewerken aan dit uitstekende initiatief en hebben intussen 300 toestellen ontvangen voor de Sint-Antoniusschool in Dugawar. Op het ogenblik van de lancering schreef Aislinn ons : « We bevinden ons nu in de eindfase van de financieringsronde voor de aankoop van 500 toestellen. Ze zullen uitgedeeld worden aan drie 'pilootscholen': de Sint-Antoniusschool, een school in de buitenrand van Capetown in Zuid-Afrika en een school in Mexico. We hebben voor uw school 300 toestellen voorzien, om uit te delen aan professoren en studenten. Wij zullen pedagogisch materiaal aanleveren, en formuleren voor de evaluatie van het project. » We hadden er geen idee van welke problemen we

DESIGNING THE PILOT

- Diverse locations
- Point people on the ground
- Feedback mechanisms

WIKIREADERS 4 KIDS

De studenten mogen het toestel mee naar huis nemen...

zouden ondervinden om deze toestellen in India in te voeren... Een nachtmerrie. De toestellen moesten uit Taiwan komen, waar ze geproduceerd waren. Normaal kost dat slechts enkele

Kennismaking met de Wikireaders in de Sint-Antoniusschool...

dagen. Jammer genoeg blokkeerde DHL het pakket bij aankomst in Delhi en wilde het niet vrijgeven als we hen niet een reeks documenten konden voorleggen. Maar toen ze die documenten eenmaal hadden, vroegen ze er weer andere... het leek een verhaal zonder einde ! Het is twee maanden blijven aanslepen, want de Indiërs leken niet erg goed te begrijpen wat ze in handen hadden: moesten ze deze voorwerpen in de categorie 'computer', 'rekenmachine' of 'telefoon' onderbrengen? *Krishna*, de bediende van het *Werk der Broden* liep van de ene bestuursinstelling naar de andere, want iedereen hanteerde zo'n beetje zijn eigen interpretatie en zijn eigen logica !

Gelukkig kwam hij uiteindelijk terecht bij een redelijk iemand, die begreep waarover het ging en die ons de nodige papieren bezorgde, zodat we de toestellen in ontvangst konden nemen.

Een hele encyclopedie in de palm van je hand !? De kinderen waren heel opgetogen toen we de *Wikireaders* uitdeelden. Na de testfase verklaarden de professoren en de leerlingen van de 9de en de 10de klas dat de *Wikireader* al zeer nuttig is geweest bij de voorbereiding van verschillende werken.

Maak India schoon !

De meeste Indiërs draaien er hun hand niet voor om, om hun afval in straten en parken te gooien, om het even waar te spuwen, enz. Op bepaalde locaties, in grote steden als Delhi, Mumbai en Calcutta zijn er echte openluchttoiletten te ontdekken. Er hopen zich her en der overal bergen afval op. Vele waterlopen, inclusief de Ganges, de heilige stroom, zijn echte riolen geworden.

In zijn toespraak ter gelegenheid van de onafhankelijkheid, op 15 augustus laatstleden, verklaarde Narendra Modi, de eerste minister,

Modi lanceert de 'Clean India' campagne. Zullen de Indiërs hem volgen ?

hoe gegeneerd hij was over al deze vuiligheid die hij bij zijn verplaatsingen geregeld opmerkt. « *Willen wij, zoveel jaren na de onafhankelijkheid van ons land, in de vuiligheid blijven leven ? Kunnen wij dit probleem niet eens en voor altijd oplossen ?* » was zijn vraag.

Gandhi Jayanti, de verjaardag van de geboorte van Gandhi, is een feestdag in India. Gandhi, die beschouwd wordt als de vader van de natie, stond bekend als iemand die zeer gesteld was op zuiverheid en hygiëne. Dit jaar lanceerde de eerste minister ter gelegenheid van dit feest een nationale sensibiliseringscampagne voor een schone omgeving. « *Kunnen we Gandhi beter eer betonen dan door een 'Clean India' plan op poten te zetten ?* » zo sprak hij. Hij voegde eraan toe dat hij hoopt dat we tegen 2019, als India de 50ste verjaardag zal vieren

In India is vuiligheid alomtegenwoordig...

In de Sint-Antoniusschool hebben we ons eigen 'schoonmaakplan' uitgerold.

Een dag die we ons lang zullen heugen.

van de geboorte van Gandhi, « een land zullen hebben waar geen enkel dorp, geen enkele straat, school, ziekenhuis door een vlek ontstond ». ».

Op donderdag 2 oktober zagen we de eerste minister met een bezem in de hand een straat schoonvegen in Valmiki Nagar in Delhi. De lancering van *Swachh Bharat Abhiyan* (de « *Clean India* » campagne) was daarmee gelanceerd... Vier miljoen staatsbeambten namen bij die gelegenheid eveneens bezem, stoffer en blik ter hand. Om het succes van het evenement te waarborgen had de overheid alles goed voorbereid. Enkele dagen eerder waren alle werknemers opgeroepen om op donderdag 2 oktober om 9 uur naar het werk te komen (hoewel dat normaal een vakantiedag was !) en plechtig te beloven om twee uur per week aan de schoonmaak te besteden, een bezem ter hand te nemen en meteen te beginnen vegen.

Als bewijs voor het resultaat moesten er 'voor' en 'na' foto's gemaakt worden van de werkplek voor en na de schoonmaak. Een van de doelstellingen van de campagne is een einde te stellen aan het gebruik om zich te ontlasten op openbare plaatsen. Zowat de helft van de 1,2 miljard Indiërs heeft geen toegang tot toiletten en Modi heeft beloofd om er binnen vijf jaar in

elk huis een te laten plaatsen. Tja, is dit nieuws of is het bedrog? De toekomst zal het uitwijzen. Indiase politici zijn meesters in het niet nakomen van beloften...En, het dient gezegd: deze belofte lijkt wel heel erg op een « mission impossible ».

Schoonmaak van de school

Schoonmaken wordt beschouwd als werk voor mensen van de lagere kaste. Straatvegers worden zelfs beschouwd als « onaanraakbaren ». Hun niveau is dus zelfs te laag om te worden opgenomen in het kastesysteem ! Na de vieringen van de 10de verjaardag van de *Sint-Antoniusschool* lag onze speelplaats bezaaid met afval. We vroegen aan de oudste leerlingen om te helpen bij de schoonmaak. Ze hebben dat gedaan, maar er waren toch opmerkingen te horen en daaraan merkten we hoe stevig het kastesysteem nog verankerd zit in de maatschappij.

In naam van de vooruitgang en om hen, beetje bij beetje, over de kastenmentaliteit heen te helpen, stelde *Roy* voor om geregeld op de campus een opruimbeurt te organiseren voor de studenten en de leerkrachten. Bepaalde leerkrachten reageerden meteen door te zeggen dat ze dit beschouwden als een 'straf'. Vervolgens haalden ze er het probleem van de slangen bij om te ontsnappen aan wat ze beschouwden als een lastige klus: « *Hoe kunnen we de kinderen de campus laten schoonmaken terwijl er misschien slangen zijn ?!* ».

Roy, bijgestaan door de directrice, liet het daar niet bij. De leerkrachten gaven uiteindelijk toe en alles is perfect verlopen bij de eerste « grote schoonmaak » van de *Sint-Antoniusschool*. Er werd geen enkele slang opgemerkt en de kinderen zijn er trots op dat ze hebben gewerkt om hun school schoon te maken.

Ja, er zijn slangen op de campus van de Sint-Antoniusschool...